

[Nørlund.]

dagens Vegne deltog i De Forenede Nationers Møde i London. Det hedder udtrykkeligt, at De Forenede Nationer er en Sammenslutning af Folk, og derfor vil det ogsaa være naturligt, at man kommer med en Redegørelse over for det danske Folk, og jeg ser ikke dertil nogen bedre Talerstol end denne.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige vor Medvirken til Gennemførelse af det foreliggende Forslag.

Jørgen Jørgensen: De Bestræbelser, der udfoldes for at skabe mere Stabilitet i Verdensøkonomien og lette Handelssamkvemet mellem Landene, maa vi fra Danmarks Side se paa med stor Tilfredshed. Det er af fundamental Betydning, at Valutaen i de forskellige Lande er saa fast og stabil som muligt, idet Valutakurserne er af afgørende Betydning i hele den økonomiske Omsætning Landene imellem. Hvis vi skal haabe paa at komme ind under noget triere Handelsforhold, end vi har nu, og komme væk fra de meget skrappe Restriktioner, som Krigstidens Forhold har nødvendiggjort, maa der et Samarbejde til mellem Nationerne, hvor man har mere Magt over Tingene, end man har haft hidtil, og alligevel er i Stand til at give den Frihed for de enkelte Lande, som vil blive Resultatet, hvis man taar den Ordning, som her tilstræbes.

De Handelsforhold, som Krigsaarene har ført os ud i ved Aftaler mellem de enkelte Lande, og hvor Handel med fri Valuta for saa vidt ikke eksisterede som en Realitet, har indskrænket Handelsmulighederne for de enkelte Nationer meget betydeligt. Selv om Oprettelsen af en international Bank og Stabiliseringen gennem Valutafonden ikke kan føre os tilbage til de frie Tilstande, vi har kendt før, skulde det dog i hvert Fald betyde, at vi fik flere Muligheder for Samhandel, end vi hidtil har haft. Derfor ser jeg ogsaa med Tilfredshed paa, at Danmark har stillet sig saa velvilligt interesseret over for vor Deltagelse i Oprettelsen af den internationale Valutafond og den Bank, som Pagten indeholder Bestemmelser om, og jeg kan give min Tilslutning til, at Rigsdagen ratificerer den foreliggende Overenskomst.

De Spørgsmaal, der her er fremme, har paa et tidligere Tidspunkt været drøftet Partierne imellem, og det Tilsagn, Regeringen paa Forhaand har givet om at tiltræde Overenskomsten, har den haft Partiernes

Tilslutning til. Men jeg er enig i, at det vilde være ønskeligt at faa Klarhed over et af de vigtige Problemer ved vor Tilslutning til Overenskomsten, nemlig fra hvilket Tidspunkt vor Valutakurs skal være fastlagt, idet Friheden til at bestemme over Valutakurserne efter vor Tiltræden af denne Overenskomst er stærkt begrænset. Det vil være af Betydning at faa oplyst, tra hvilket Tidspunkt Danmarks Tiltræden vil være at regne, naar vi skal bedømme, hvordan vor Valuta skal være i Fremtiden i Forhold til andre Landes Valuta, og jeg haaber, at det Spørgsmaal, som blev stillet af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch til den højtærede Udenrigsminister, vil bringe Klarhed over dette Problem.

Enkeltheder i Overenskomsten er der ikke Grund til at drøfte, dels fordi der saa udtærligt er gjort Rede for Bestemmelserne af den højtærede Udenrigsminister, dels fordi der ikke er Mulighed for at ændre i disse Enkeltheder, men der kun er Spørgsmaal om at tiltræde eller ikke tiltræde, og der ikke er Tvivl om, hvordan Danmarks Stilling bør være. Vi bør naturligvis tilslutte os Overenskomsten, og jeg kan som sagt anbefale, at Rigsdagen hurtigt giver Samtykke til, at Danmark ratificerer den. Vi maa saa haabe, at den kan betyde en Mulighed for en friere Handelsomsætning end den, vi i Øjeblikket kender, og en Mulighed for, at vi kan løse en Del af de hemmende Baand for Udenrigsomsætningen, som i disse Aar har været til saa stor Skade for den almindelige økonomiske Udvikling i Verden, og som har været en Hindring for, at den Genopbygning, som vi alle er stærkt interesserede i, kan komme til at foregaa. Selv om vi ikke kan regne med, at denne Overenskomst kan føre os tilbage til den Frihed, som vi tidligere har haft i Handelsomsætningen og Vareomsætningen, saa er det dog et begyndende Grundlag til at komme bort fra de meget snævre Rammer, som Krigstiden har skabt, og det er min bestemte Overbevisning, at skal vi kunne haabe paa en Højnelse af Levevilkaarene for Menneskene baade i vort Land og i andre Lande efter de vældige Ødelæggelser af Værdier, som Krigen har medført, kan det kun ske ved, at vi faar større Mulighed for at faa et økonomisk Samkvem i Stand imellem Nationerne. Jeg haaber, at denne Genopbygning kan fremmes igennem en Stabilisering af Valutaerne, som Overenskomsten giver Mulighed for, og at vi derigennem hurtigere kan vende tilbage til de tidligere kendte økonomiske Principper.